

Moja škola

Školu doživljam kao drugi dom. U njoj provodim mnogo vremena. Ona za svakog učenika ima različit značaj. Nekome škola i učenje predstavlja radost, a nekome tešku mučnu. Ona nas priprema za naš budućnost, ali i društveni život i odnose u njemu.

Pohađam Srednju medicinsku školu- Jezero. Moja škola se nalazi na jednom vrlo lijepom mjestu. Okružena je raznim drvećem i cvijećem. Ispred nje se nalaze klupe na kojima provodimo slobodno vrijeme. U školi je i velika fiskulturna sala u kojoj imamo svu neophodnu opremu. Učionice i kabineti su raspoređeni na tri sprata. U kabinetima imamo razne lutke, skelete, aparate, bolničke krevete... Svaki od njih je dobro osvijetljen i prozračan je. Za vrijeme velikog odmora, škola se pretvori u veliku bijelu košnicu, bijelu zbog naših bijelih mantila. Neki učenici se raduju oblačenju mantila, neki ipak ne. Osim što je odijevni predmet, bijeli mantil predstavlja svakog medicinara, simbol je čistoće i visokih higijenskih standarda. Profesori se trude da naše ponašanje bude što bolje, a znanje što veće. Jedna od najzaslužnijih osoba naše škole jeste direktorica. Svoj entuzijazam širi na sve svoje zaposlene, kao i na nas učenike. Smatram da je lider veoma važan u jednoj ovakvoj instituciji. Od lidera zavisi da li će škola biti prijatno mjesto za život i rad i da li će je njeni učenici i profesori poštovati, cijeniti i voljeti.

Škola je jedno mjesto gdje svi funkcionišu kao velika porodica, čini dobro čak i kada to ne vidiš. Moja škola je najljepša i preporučila bih je budućim generacijama.

Džejlana Hodžić I3